

عنوان مقاله:

گونه شناسی اهداف مذاکره سیاسی در سیره نبوی (صلی الله علیه و آله)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات دولت پژوهی در جمهوری اسلامی ایران، دوره 8، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

محمد قاسمی شوب - دانش آموخته دکتری، گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه جامع امام حسین (ع)، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

بر پایه آموزه های دینی، شان پیامبران از سیاست ورزی والاتر است اما در صورت به دست گرفتن زعامت و رهبری، ایشان نیز تحت شرایطی، چون اهل سیاست رفتار کرده و به روش سیاست مداران، از جمله مذاکره سیاسی عمل کرده اند. این امر در سیره پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، در مذاکره با بنی ضمیره، مذاکرات حدیبیه و مذاکره با بنی اشجع، به وضوح قابل مشاهده و نیز شایسته بررسی است. از نقطه نظر پژوهش، «اهداف مذاکره» در سیره نبوی، بارزترین عنصر متمایزکننده مذاکرات پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، در مقایسه با مذاکرات دیگر سیاست مداران به حساب می آید. در مقاله پیش رو، با استفاده از روش تحلیل محتوا، ضمن بازخوانی منابع تاریخی - روایی مرتبط با سیره سیاسی پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) در سه مذاکره مزبور، مهم ترین اهداف و مقاصد ایشان از مذاکره سیاسی با مخالفان، در قالب اهداف عقلایی فراگیر و اهداف اختصاصی محدود، بررسی و تحلیل گردیده است. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) از انجام این مذاکرات، به دنبال تحقق اهداف عقلایی فراگیر و مشترک، همچون حل مسالمت آمیز اختلافات، تامین مصالح طرفین و ایجاد امنیت پایدار و اهداف اختصاصی متناسب با زمان و مکان در هر مورد خاص، همچون جلوگیری از اتحاد نظامی با دشمنان، مهیا نمودن زمینه فتح مکه و دفاع از هم پیمانان بوده است.

کلمات کلیدی:

مذاکره سیاسی، سیره، پیامبر اکرم (ص)، حدیبیه، بنی ضمیره، بنی اشجع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1521750>

